

FEHÉR IMOLA

VálóVersek

Svájcból hoztad,
 Azt mondtad, óra,
 S aztán
 Óramű pontossággal
 Azt mondtad:
 Over.
 Jó időzítés,
 Az elem is kifogyott;
 Nem tiktakol
 Már karomon
 A pulzus.
 Csak csillogó dísz.
 Hordalak,
 Mint emlék.
 Azt mondtad, svájci,
 És csinosabb, mint én.
 Legyen.
 Túlélem.
 Van az órásnál
 Új elem.

*

Londonból hoztad
 Azt mondtad, tea.
 S én felöntöttem
 Tejjel.
 Buta mozdulat,
 Nem vártam meg,
 Hogy jelezd,
 Te nem így szereted.
 Te nem így szeretsz.
 Talán
 Csak reggeli
 Ébresztő kellett,
 Pedig azt hittem,
 Mi kellünk.
 Én, ostoba!
 Tej helyett, pótlónak,
 Cukor nélkül.
 Londonból hoztad,
 Azt hittem, enyém,
 De brexiteltél,

Mondván én
 Túl fehér vagyok.
 Te máshogy szereted.
 Feketén.

*

Rómából hoztad,
 Azt mondtad, kávé,
 S mire lefőztem,
 Nem voltál sehol.
 Egy rövid eszpresszó
 Kotyogott magában,
 Míg én a múlton
 Ketyegtem.
 Kifutott s odaégett rég.
 Ez a római mese már
 Nem a miénk.
 Nem pörkölöd többé
 Az orrom alá,
 Hogy tejjel-cukorral
 Kéred.
 Rómából küldted,
 Borítékban érkezett.
 Olasz mód pörgős
 Váló üzenet.
 Basta!
 Olvasom, ennyi volt.
 Rájöttem,
 Más nyelven másképp
 Fáj a múlt.

*

Berlinből hoztad,
 Azt mondtad,
 Faldarab.
 Kivésted, csak azért,
 Hogy megértsem,
 Schluss.
 Kicsit nagy falat
 Voltál te nekem,
 De elfogadom.

Ez már történelem.
Te nyugat, én kelet.
Átjárás? Nichts!
Kímérten tudatod,
Das war alles – ennyi volt.
Németül kicsit
Furcsán cseng a múlt.
Egy szerelem bukása.
Ez sem volt kőbe vésve,
Nemhogy falba.
Berlinből hoztad,
Azt hittem, szuvenír.
Hozzád vágtam,
Hát legyen harc,
Azt mondják,
A fal mindent kibír!

*

Prágából hoztad,
Azt mondtad, jó sör.
Kézműves, barna,
Limitált.
Illik hozzánk.
De mire leszállt
A habja,
Elpárologtál te is.
Nem maradt más,
Csak a söröd
meg én.
Nem nagy öröm.
Hörpölöm.
Keserű, ütős.
Mint a hiányod.
Prágából hoztad,
Azt mondtad, finom.
Talán az is lehetne,
De csapolt hazugság
Minden szavad,
Így nem marasztaltalak.
Sörödből se kérek.
Konec. Vége.
Limitált kiadás voltunk,
Elég tán egy évre.

*

Kínából hoztad,
Azt mondtad,
Még működik,
S nekem adtad

Használatra.
Volt még benne
Fél tekercs.
Kérted, a fontos
Pillanatokat
Fotózzam csak.
Azóta kínos csend,
Nem láttalak.
Üres maradt
A tekercs fele.
Tudod, nekem
Te voltál fontos,
Így, hogy még egyszer
Lássalak,
Kínába mentem.
Visszavitettem
A gépet,
S vele együtt
Minden egyes
Retinámba égett
Kósza kis
Emléket.

*

Amerikából hoztad,
Azt mondtad, nem
Made in China,
Hanem original,
Így nem olvastam el
A sok adalékanyagot,
Amivel befilterezted
Ezt az Instába illő
Fröccsentett kapcsolatot.
Sok cukorral, ízfokozóval,
Dupla adag – egynek.
Oh, my God!
Mire észrevettem,
Fast-food lettem!
Ready to go.
Fogyasztói társadalom:
A relationship is swipeolható.
Account deleted
Vagy sima unfriend.
Vár valaki más.
Amerikából hoztad,
Becsomagolom
Elvitelre.
Így már nem is fáj
Az elválás.

*

Párizsból hoztad,
Azt mondtad,
Verlaine,
És szimbolikusan
átnyújtottad.
Én bohém!
Faltam az életet,
Mint a verseid,
Majd megtanultam
Olvadni a sorok között.
Mélységek
És magasságok!
Neked én nem vagyok
Rimbaud.
Látszatboldogság volt,
Lírába sűrített közös
Talány-magány.
Párhuzamos
Poésie d'amour,
Kötetbe illő
Kírátkapcsolat.
Tudod, azt hiszem,
Az a baj, hogy nem az vagy,
Akinek mutattad magad.

*

Honnan a
Francból hoztad?
Kérem én.
Ki kért?
Mikor?
Miért?
Válóságban
Sokszor fájó
A szakítás,
Mégis, legyen.
Tudod mit?
Ne utazgass annyit!
Ennyi volt, vége,
Most már elhiszem.
Honnan
A francból hoztam?
Csodálkozva kérdezed.
Ha te sem tudod,
Én honnan tudjam?
Ne hozz semmit.
Ég veled!

